

(5) A nagypapa *azonnal* elesett, tizennégyben. Az apám kollégiumokban lakott. Bentlakás? A nagymama *egy bizonyos módon*, nem tudom, hogyan, de nem élte túl a férjét. Legyen az a változat, hogy szoptatáskor tejlázat kapott, „és” gyakran kezelték a Lipóton. Különösen szép asszony. A nagymamám nagyon szép. Galambbetétes fényképek Velencéből. Festmény, cigánylányjelmezben. Néha agresszívvé vált, olyankor „valahogy” fölment a Várba, feljutott, keresett egy ágyútalpat, rámászott az ágyúra, és hadonászott. Franciául kiabált. Az apámat nyaranként látta a birtokon. Van egy elsárgult fénykép, kisfiú sárga lovon. Az apám lovagolt. A Pepuska nagybácsi lovai.

(6) A földrengésre emlékszem. A karácsonyfa megindult a szoba sarka felé. Az apám, ahogy kiugrott az ágyból, a lódulástól elesett, ez az anyu története. Az anyám szerint úgy kezdődött ötvenhat, hogy egy autóbusz a Margit hidról a kanyarnál beleszaladt a Dunába. Állítólag én az Andrassy úton rugdostam a töltényhüvelyeket, erre viszont nem emlékszem. Hazafelé az óvodából a húgommal, hozott haza az apu, kimentünk az országház elé.

(7) Sokáig tartson. Én már sokat éltem, és azt hiszem, unom. Történjen máshogy. *A sebesültek kettesével, hármásával kúsztak, kellemetlenül és – ahogy Rosztovnak rémlett – olykor mesterkéltén kiabáltak, jajgattak.*

(8) Ha ott marad a háború után, ahol megmentették az életét, és elveszi azt a nőt, aki ápolta. Ha épp kicsit odébb találják el, nyomban elvérzik. Ha még odébb, egyszerű lőtt seb, talán vissza is kerül a frontra. A véna falát horzsolta a lövedék, az érfal a nyomástól kidudorodott. Valamin múlt, nem tudom, min, nagyon apró és jelentős valamin, hogy nem amputálták. Az egyik orvos, a Hagenau. Egy ápolónő. Talán az lehetett, hogy az apám felült az ágyon, és ránézett arra az orvosra.

(9) Félelem a. Csak egyszerű csapattiszt volt, frontszolgálat. Az Ernőékkel azt találják ki, vagyis a nők, a Klári meg az anyám, hogy a gyerekekre, hogy el ne cserélődjenek, valami jelet fognak tetováltatni. Tetováljon az Ernő? Ernő volt az ezredorvos. Minden este becsomagolták menetkészsre a cuccot egy ideig. Egy ideig a

A, a

Szabó T. Anna

ESŐ

fellegek lógnak Pest felett
orgonaszirmot hord a szél
busz emberszagú testmeleg
de ez is jobb a semminél

villám lobog fel Pest felett
most szűk a tér most tág a tér
szoktasd a fényéhez szemed
mert ez is jobb a semminél

suhog a zápor Pest felett
aszfaltot ér nem földet ér
esőznek ránk a rest egek
de ez is jobb a semminél

LOMB

Úgy úszni át a zöldeken
mint fodrozódó, mély vizen,
aztán, lebukva, víz alatt,
meg-megfeszítve lábamat,
táruló karral húzni szét
a mélység súlyos függönyét,
s magam alá, a semmibe,
nyitott szemekkel nézni le,
látni, ahogy száll, néha-néha,
a lélegzetem buboréka –

a laza levélkoronát
úgy úszni át, úgy úszni át.

SÁR

A vágy a teljesség ura,
a többi: élvezet.
Mert teljesült vágy nincs soha
csak éhes képzelet.

A vágyban örök életet
a lélek így talál.
Ha testet ölt, az élvezet
eső utáni sár.